Onbeş günlük
DURUM
TKP. Yayın Bürosu

Bütün ülkelerin proleterleri, birleşiniz !

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİNİN ENFORMASYON BÜLTENİ

Sayı 7 (119) 15 Nisan 1974

BU SAYIDA:

GERİCİLİĞİN SALDIRISI SÜRÜP GİDİYOR

Türk-İş'e bağlı Selüloz-İş sendikasına üye bir grup işçi, demokratik haklarını savundukları için,sendika binasında Halil Tunç'un gözleri önünde feci bir şekilde dövüldü. Sesüloz-İş delege seçimlerinin işçiler tarafından yapılmasını,işçi haklarının savunulmasını,Kongre kararlarının titizlikle uygulanmasını istiyen işçilerden Abdulah Kolbaşı ve Çetin Özavcı çeşitli yerlerinden yaralandılar. Türk-İş genel başkanı Halil Tunç tarafından

tertiplenen bu gangsterlik olayından sonra Türk-İş'e bağlı komandolar çeşitli işyerlerinde işçilere,ilerici mühendislere saldırmaya başladılar. Genellikle Karabük ve İskenderun'da örgütlenen Türk-İş komandoları patronların da desteğiyle işçileri, ilerici mühendisleri,devrimci güçleri yıldırmak,dolayısıyle hükümeti yıpratmak için çeşitli baskı metodlarına başvuruyorlar. Bu komandoları Türk-İş'e bağlı Metal-İş sendikası genel başkanı AP'li Kaya Özdemir yönetiyor.

Bütün bu olaylar Halil Tunç'un, Türkeşlerin doğrudan doğruya Amerikan emperyalistlerinin,işbirlikçi burjuvazinin elinde hükümete karşı ve en başta işçi sınıfına,devrimci güçlere karşı vurucu bir güç olduğunu doğruluyor.

Kocaeli'de DİSK'e bağlı sendika yöneticilerinin toplantısında bir konuşma yapan konfederasyon başkanı Kemal Türkler,hükümeti yıpratmak amacıyle yürütülen provokasyon ve sabotajların ülkeyi yeniden kara günlere götüreceğini belirtti ve tüm ilerici güçleri gericilerin bu saldırısına karşı eylem birliğine çağırdı. İngiltere'de çalışan işçilerimizin dertlerini dile getiren "İşçinin Sesi" gazetesi 5.sayısında günümüzün en acil sorununun gericiliğin saldırısına karşı savaşmak olduğunu belirttikten sonra şunları yazıyor: "Bugün halkımızın özlemleri karşısında en büyük tehlike,egemen çevrelerin genel saldırısıdır. Bunun için de halkın oylarıyle işbaşına gelen hükümet hiç zaman kaybetmeden saldırılara dur demeli,bunların kaynaklarını kurutmalıdır."

İlerici kuruluş ve örgütlerin gericiliğin saldırısına karşı yürüttüğü savaşı vargücüyle destekleyen Türkiye Komünist Partisi şu noktalar üzerinde ısrarla durmaktadır:

Hükümet faşist komandoları dağıtmalı,kampları kapatmalı ;

Amerikan emperyalizminin,işbirlikçi burjuvazinin ajanlarını demaske etmeli ;

Gericiliğin saldırılarını önlemek için ciddi tedbirler almalı,mevcut kanunları uygulamalı ;

Geniş halk yığınları yararına girişimlerde bulunmalı,anti-demokratik yasaları kaldırmalı,emekçi yığınlarına gösteri,yürüyüş,toplantı,özgürce örgütlenme hakkını tanımalı ;

Hükümeti oluşturan partiler seçimlerde halka verdikleri sözü tutmalı ;

Tüm politik tutukluları kapsamına alacak genel af derhal çıkarılmalıdır ;

NATO'nun 25. yıldönümü

4 Nisan'da Türkiye'nin de üyesi olduğu saldırgan NATO'nun 25.kuruluş yıldönümü Kuzey Atlantik Paktı'nın merkezi Brüksel'de sönük bir törenle anıldı. NATO'nun kuruluşunun 25.yıldönümü münasebetiyle bir demeç veren başbakan Ecevit, bu saldırgan paktı övücü sözler söyledi.

Başbakan Ecevit'in "Güvenlik Örgütü" diye adlandırdığı bu saldırgan paktın 25 yıllık faaliyetini halkımız iyi biliyor. Türkiye'nin 22 yıllık NATO üyeliği halkımıza 200 milyar liraya maloldu. İşbirlikçi çevrelerin izledikleri NATO'culuk politikası yüzünden ülkemiz Amerikan emperyalizminin askeri üssü haline getirildi. Resmi verilere göre, NATO'nun 1974 yılı bütçesi 120 milyar 800 milyon doları bulmuştur. Bu paranın belirli bir kısmı yine Türk halkının lokmasından kesilecektir. Gerici güçler tarafından gizli tutulmasına rağmen Türkiye bütçesinin yüzde ellisinden fazlası NATO'nun harpçi plânlarını gerçekleştirmek için har-

canmaktadır. Buna karşılık 1973 yılında sağlık ve eğitim alanlarına ayrılan para bütçenin ancak altıda birini teşkil etmiştir. İkili kölelik anlasmalariyle ülkemizi üsler ağına çeviren NATO' nun ,Amerikan emperyalizminin amacı,soğuk harp kışkırtmacılığını, sürdürmek, Sovyetler Birliğinin ve öteki sosyalist ülkelerin barışçı politikasını baltalamak ve Arap halklarının ulusal kurtuluş savaşını ezmektir.

30 Martta Akdeniz ve Ege denizlerinde yapılan NATO manevraları Türkiye ile Yunanistan'ın çatışmalarıyle sona erdi. Ege denizindeki petrol sorununu alevlendiren Amerikan emperyalistleri iki komşu halkını birbirine karşı kışkırtma taktiğine başvurdular

NATO'nun kendi üyeleri arasında bile saldırganlık politikasının sürüp gittiğini gösteren bu olayla Amerikan emperyalizmi,iki ülke arasında silâhlanma yarışını körüklemek,Türk ve Yunan halklarının demokratik haklar için yürüttüğü savaşı ezmek,Orta Doğu'da,Balkanlarda gerginliği artırmak,Ecevit hükümetini güç duruma düşürerek yeni yeni darbelere zemin hazırlamak istemektedir.Bugün gericiliğin Ecevit hükümetine karşı sürdürdüğü saldırıların,komandoculuğun arkasında NATO durmaktadır.

Emperyalizmin, NATO'nun bu saldırgan politikasına karşı savaşan Türk ve Yunan halkları,iki ülkenin de emperyalizmin etkilerinden arınmasını istemektedirler. Bu hedefe ulaşmak için omuz omuza kardeşçe savaş yürüten TKP ve YKP, iki ülke halklarının baş düşmanı olan emperyalizme karşı yürütülen savaşta ön saflarda yer almaktadırlar.

Türkiye Komünist Partisinin Eylem Programında da belirtildiği gibi, TKP, Türk ordusunun bu saldırgan paktan geri alınmasını, NATO'dan çıkarılmasını,ikili kölelik anlaşmalarının bozulmasını,içte ve dışta gerçek bir bağımsızlık ve barış politikasının izlenmesini istemektedir.

İŞÇİ DİRENİŞLERİ

- Türk Harp-İş Sendikası,Türkiye'deki Amerikan ve NATO işyerlerinde grev kararı aldı. Sendikanın Adana şubesi başkanı Zeki Kişial grev nedenini şöyle açıkladı: "Amerikan ve NATO işyerlerinde patron durumunda olan "Tumpane" ve "Boeing" şirketleri Türk işçilerine karşı öteden beri uyguladıkları baskı ve yıldırma politikasını son zamanlarda daha da yoğunlaştırmış bulunuyorlar. Bu şirketler,işçilerimizin en doğal haklarını bile vermiyor,işçilerimize köle gözüyle bakıyorlar. Diledikleri anda,diledikleri kadar işçimizi sokağa atıyorlar. Sendikamıza bağlı 100 işçinin işten atılması,bardağı taşıran son damla oldu. Patronun bu tutumunu protesto etmek için Türkiye ölçüsünde grev kararı aldık."

Türk-İş'e bağlı Harp-İş sendikası Amerikan ve NATO işyerlerinde grev kararı alırken, H.Tunç Kocaelinde bazı sendikacılarla yaptığı toplantıda "biz işçi sorunlarını sokakta değil, masa başında çözümlemeyi uygun buluyoruz" diyerek böylesi önemli bir greve karşı çıktı.

Harp-İş sendikasının bu işyerinde aldığı grev kararı çeşitli sendikalar tarafından desteklenirken,başta Halil Tunç olmak üzere Türk-İş yöneticileri PTT memurlarını ve kamyon şoförlerini açık provokasyon niteliğinde olan direnişlere zorladılar.

- İzmir'de faaliyet gösteren 9 işçi sendikası ve mesleki kuruluş 10 Nisanda ortak bir bildiri yayınlayarak,PTT memurlarının grevinde H.Tunç'un kışkırtmacılığını sert bir dille kınadılar ve bütün işçi ve meslek kuruluşlarını sarı sendika ağlarının hükümeti yıpratmak,işçi sınıfının birliğini parçalamak için giriştikleri provokasyonlar karşısında uyanık olmaya çağırdılar.

Türkiye Komünist Partisi,işçi sınıfının savaşını yozlaştıran,patronlara uşaklık eden Türk-İş'in bugünkü yönetimine,Tunçlara,sarı sendika ağalarına karşı amansız bir savaş verirken, memurların,öğretmenlerin,tüm kol ve kafa işçilerinin grev,gösteri,yürüyüş ve toplantı yapma,sendikalaşma haklarını savunmakta,bu hakları kısıtlıyan tüm anti-demokratik yasaların kaldırılmasını istemektedir.

GENEL AF'IN GERÇEKLENMESİ ENGELLENİYOR

CHP-MSP koalisyon hükümetinin hazırladığı Af Kanunu Tasarısı Mecliste 185 red oyuna karşılık 207 oyla kabul edildi. AP,DP ve CGP gibi gerici partiler tasarıya karşı oy verdiler.

Demireller,Feyzioğulları,Bozbeyliler,Türkeşler affın gerçekleşmesi için türlü provokasyonlara başvurmakla,anti-komünizm kışkırtmacılığını körüklemekle kalmayıp,faşist komandoculuğu Meclise getirdiler.

Millet Meclisi'nin 3 Nisan birleşiminde genel af teklifi tasarısı üzerindeki görüşmeler sırasında,affın gerçekleşmesini engelleyen AP,DP,CGP gibi gerici partilerin temsilcileri CHP milletvekillerine saldırdılar. İmar ve İskân Bakanı Ali Topuz ile Gümrük ve Tekel Bakanı Mahmut Türkmenoğlu AP'liler tarafından dövüldü.

Gericilerin çeşitli saldırılarına rağmen,Mecliste kabul edilen af tasarısı ancak asgari istekleri dile getirmektedir. Oysa halkımız,TKP,öteki ilerici örgüt ve kuruluşlar,tüm sıkıyönetim kurbanlarını ve bütün siyasi tutukluları kapsamına alacak bir affın çıkarılmasını istemekte ve bu uğurda gerek yurt için-

de,gerekse yurt dışında yürüttüğü kampanyayı gittikçe güçlendirmektedir.

Batı Berlin'de çalışan işçilerimizin kurdukları Af Komitesi "Tüm politik tutuklulara özgürlük" başlığı altında 3.bildirisini yayınladı. Bugün Türkiye'de 26 bin politik tutuklu ve 44 bin mahkûmun gerçek genel af çıkmasını beklediği belirtilen bildiride şöyle deniyor: "Halkımızın bir an önce en geniş bir şekilde çıkmasını istediği genel af işbirlikçi burjuvazinin temsilcileri tarafından açıkca engelleniyor. Bozuk düzenin kurbanı olarak 141,142.ve 146.maddelerden hüküm giymiş yurtseverler af kapsamı dışında bırakılmak isteniyor. Biz,genel affın bir an önce çıkarılmasını,serbest bırakılanların politik ve kamu haklarının geri verilmesini, 141. 142. ve 146. gibi faşist maddelerin kaldırılmasını,bu bozuk düzenin sorumlularından hesap sorulmasını istiyoruz."

<u>Ecevit'in Fransa'da Türkiyeli Öğrenciler Birliği heyetiyle görüşmesi</u>

6 Nisan günü Fransa'daki Türkiyeli Öğrenciler Birliğinden bir heyet başbakan Ecevit'le görüşerek kendisine bir belge sundular. Belgede şu istekler yer almaktadır:

1.Türkiye'nin bağımsız bir dış politikası olmalıdır. Ortak Pazar'dan çıkmalı, NATO'dan çıkmalı,haşhaş sorununda olduğu gibi bağımsızlığa titizlik gösterilmelidir. Demokratik Halk Cumhuriyetleri tanınmalıdır.

2.Anti-demokratik kanunlar kaldırılmalı,Anayasa demokratikleştirilmeli,sınırsız bir af kanunu çıkarılmalı,işçi sınıfına

özgürce örgütlenme hakkı tanınmalıdır.

3.Büyük üretim araçları,yeraltı ve yerüstü kaynakları devletleştirilmelidir.

4.Fransa'daki Türkiyeli öğrencilere yapılan baskılara son verilmelidir.

Başbakan Ecevit Fransa'daki Türkiyeli öğrencilerin bu isteklerine şu cevabı verdi:

1.Dünya'da dış ilişkilerini ideolojik esaslara göre yürütmeyen hiç bir ülke yoktur. Biz bütün ülkelerle eşit ilişkilere gideceğiz. Açık bir yer bırakırsak,Yunanistan gibi,Amerika Birleşik Devletlerine bağlı düşeriz. Ortak Pazarla olan bütün anlaşmaları ulusal çıkarlara göre gözden geçireceğiz. Dış politikada ulusal çıkarlar başta gelen kaygımız olacaktır.

2. "Anti-demokratik kanunları sırasıyle kaldıracağız.Hükümet programında yer alan sorunların gerçekleşmesi için elimizden gelen her çabayı sarfedeceğiz. Demokratik kanunlar içinde fikir özgürlüğünü gerçekleştireceğiz. Önemli olan elde edilen kazanımları yitirmemek,ileri götürmektir. Beni geri bulan insanlar da Türkiye'de fikirlerini yayabilecek,örgütlenebileceklerdir. Şiddet eylemleri bazı çıkar çevrelerine hizmet etmek oluyor.Onlar kışkırtıyor bunu.Gençler halktan ayrılmamalıdır. Af Kanununu,bugün çıkarabileceğimiz en ileri tasarıyle çıkarmaya çalışacağız. Bunda bile parlamentoda güçlüklerle karşılaşıyoruz. Şiddet eylemlerine katılmış olanlar için 12 yıl af öngörüyoruz. İktidar olmakla hükümet olmak aynı şey değildir. Bugün bizi geri bulan birçok aydın bunu anlamalıdır.

3. Biz,üretim araçlarının devletleştirilmesini öngörmüyoruz. Türkiye'nin bünyesi buna elverişli değil. Biz halk sektörü ile, halkla beraber yönetimi sağlamak amacındayız.Halk adına yaşamak istiyenlerdeniz."

Ecevit'in,Ortak Pazar ilişkilerinin ulusal çıkarlara göre ayarlanacağını söylerken ileri doğru,yani ulusal menfaatlere uygun olarak bu örgütten çıkmayı mı,yoksa bu örgütle daha sıkı bağlanmayı mı kastettiği anlaşılmamaktadır. Oysa genel sorun emperyalizmin,büyük burjuvazinin, toprak beylerinin hegemonyasını kırmaktır.Bunu yapmadan iktidar olunamıyacağı gibi,hükümette de tutunulamaz. Sömürü düzeni sürüp giderken halk sektörü yaratmak,kooperatifçilikle emekçi yığınları kalkındırmak hayalden öteye geçmez.
